

ויש ש„הרך הנולד“ ציריך לעטוד „בתורה“ לפני המותל הזה בימה ובמה שעוט עד שהוא זוכה להיות עוד „חכמה“ אחת: כשבא לונדון אל קבלן תיאטרון גנטה, „הרך הניטול“. לאorchן אמרו חוץ, שאסור גנדר בעיה, שאל אותו זה האחדון על ה-ט-ח-ה, שהיה חדש, וענה לו סכום מסויים: שיש בה רופא אחד ומבחן"ב מותל אחד... זה.

* * *

ולבסוף—מעשה קטן, ששמעתי מפני אングליים ואמריקאים, שישבו ביום השחרור בקפה הנדרמן, יחויו לא בעברית חילוה כי אם בשתי השפות הראשונות של העיר העבריה לא פחות מהשפעת החוטמן למשמעותם ולבראה עיניו, ובקש לא א-ש-ז רם על מעלותיהם ויתרונותיהם של שני העמים שלהם. (קונפירם בלע"ז) לו את הפקדה.

— אנהני ה„אמורדריקנס“, אמר האמריקאי שלו ביחס „יבש“, ה„ביבול“ שאנו הוניכם בו תמיד השולט האנגלי שטלחה מעיל משדרו ואחריו זה הילך וכול להזיות. הנה, לטשל, לא יצא לעולם שבועת פיד גם שלט עברי ענק עם אותן שאותיות של קריש שקר ט-פ-י-ג.

— והנה מדווק אמרם מדברים מן ה-א-ה, העיד להומין כמה קסות בירה ו„סנדוויטשים“ לסתות הanganlio-הויסקא... *

/* * *

ומזה שלא עשה הזמן וטברוגראטה, עשה מפקד המשטרה שלנו: הוא הצילich להעביר את

עלינו המשטרה בת"א למשטרת הכללית באופן כ"ב ארלונגרוב אל אחת הנקרdot היישובית, ראה ג', כי „ח'לך“ וכל שום „התנדרות“ נמעט— רק מאטרוב אהדים בעותניהם וראיו עם המושל, ותו לאן— ולא ען בני העיר. מי אינו יודע שבימות החמה ניזל לחנים קבל מ-ח-ט-א-ה מלמעלה על מעשה רב עירוני התושבים לא ד-מ, אלא תערובת מי-זות. צים של גוזן מכל המינים.

— בראווא ספייסר! ומי שעון בוחנת ומתבוננת לו, הביר בוראי מה"א את הפקדה כי המשפרים של שוטרי ת"א ייחיו לא בעברית חילוה כי אם בשתי השפות הראשונות של העיר העבריה לא פחות מהשפעת החוטמן למשמעותם ולבראה עיניו, ובקש לא א-ש-ז תוריית...

ולו הייתה תל-אביבי היהי מעמיד דاشות-בל-נקלעתו לקפה של ומצאתו שם יושבי קרונות חת-טורובים אל השלחנות, בולעים אל קרבתם כמה ייט-רווקה מהסתדרות „מדביצ'י הגוזן“ והייתה נתן ייב של גוזן, אוראנזיאד, ליפונאנד ובויזא בוז, יסתהוכחים בזיניהם על מעמידה עיריה. שמוטהיהם כי-זה למתוסרי העבודה בהסתדרות הרופאים, של דיזנגוף, רוקח, קפלן, פרקיין ולרנד נזקרים כאה פעבים ברגע אחד... *

ושאלתי לאחר מכן, שהוא ביל ענני ת"א, אמר: מדוע לא נמצא במושעה גם ב"ב שע כוכבי בין המשדרה מבלי לשם. זהו בלתי מוסרי, אדוני, גוזן, שיוזק אף הוא בהגה הספרינקה מדוע ינרע גומרי בלתי טהורין... *

וליצני הרור מספרים, כי בעות הנציגים עם הלקו של הגוזן מן המים, שם לbam יש זוויי ציוויחר? ברכתו אל החצץ הרחבה, בזרועותיה של חלוצה ומפני שאני מטבחן לנטע לא"א ג'ויק אנדר, אני נאה ש-ח-ר-ה ר-ת יפה ובריאה—ילך לבבב, וכוק לבספ' קטן... *

ועבדו גען צבט לתינוק בלחיין, ואמר לנוון ליעזרו תור כדי טפיחה על השכם: — ילך הנחמד שלכם שערית אבז, לא ב... והירות יתרה ולדפרק גם בעברה קללה. כידוע, מצווה ועדת בקירת ממשלה בירוא-שלים, המבקרת את הפרטים של הראי-נע והקול-נע המובאים לארצנו.

ובאותה היישובות והאזורנות, כשנינו גען ואוניות המבקרים את אחד הסדרים, בשעה ישעל להירעה הופעה מסעדה, כס אחד המבקרים ונוצע: — הפסיקו, הפסיקו! — מה קרה?— נכח סוכן חסרט. — לא ראית כלום? לא ראית כלום?

האמר עזמור (בזה טעםוד ב...)

ויעשין גען כתיגע בלחיין, ואמר לנוון ליעזרו לעיה"ק שלנו, התהילה הצנורה של הטריטים לנחננ... — ילך הנחמד שלכם שערית אבז, לא ב... ידעת! האב לא הסיר את הכובע מעל הראש... *

וביום הגטה והוזעה האתרכוים בתל-אביב ואוניות המבקרים את אחד הסדרים, בשעה ישעל נקלעתו לקפה של ומצאתו שם יושבי קרונות חת-טורובים אל השלחנות, בולעים אל קרבתם כמה ייט-רווקה מהסתדרות „מדביצ'י הגוזן“ והייתה נתן ייב של גוזן, אוראנזיאד, ליפונאנד ובויזא בוז, יסתהוכחים בזיניהם על מעמידה עיריה. שמוטהיהם כי-זה למתוסרי העבודה בהסתדרות הרופאים, של דיזנגוף, רוקח, קפלן, פרקיין ולרנד נזקרים כאה פעבים ברגע אחד... *

הא ביצד? אחד הלקחות אכל ושתה, ויצא גוזן, שיוזק אף הוא בהגה הספרינקה מדוע ינרע גומרי בלתי טהורין... *

אמר עזמור